

ชื่อผลงาน : รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยใช้ 7 ฐานการเรียนรู้ ตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง ในการแก้ปัญหาพฤติกรรม เบี่ยงเบนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพุทธิรังสีพิบูล

ผู้ศึกษา : นายวิชัย ธรรมเมธาพร

ปี : 2554

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อ 1) แก้ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) พัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมโดยใช้ 7 ฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหลังเข้ารับการฝึกอบรมด้วย 7 ฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประชากรการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2554 จำนวน 993 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน กลุ่มเสี่ยง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 69 คน โดยการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดำเนินการด้วยวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบประเมินความเหมาะสมกิจกรรม 7 ฐานการเรียนรู้ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางพฤติกรรมก่อนและหลังเข้ารับการอบรม และแบบประเมินความคิดเห็นจากการอบรมด้วยกิจกรรม 7 ฐานการเรียนรู้ และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ผลการศึกษาพบว่า 1) การแก้ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้วย 7 ฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพุทธิรังสีพิบูล ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) โดยองค์ประกอบทุกด้านมีความสอดคล้องกัน (ค่า $IOC = 0.91$) 2) กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจต่อการเข้ารับการฝึกอบรมด้วย 7 ฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนพุทธิรังสีพิบูล โดยสามารถนำความรู้ไปฝึกปฏิบัติจริงเป็นรูปธรรมได้ และสามารถขยายผลไปสู่ครอบครัวและชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยได้อย่างภูมิใจ 3) หลังเข้ารับการฝึกอบรมด้วย 7 ฐานการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางพฤติกรรมเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 17.68 ของเกณฑ์การประเมิน